Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

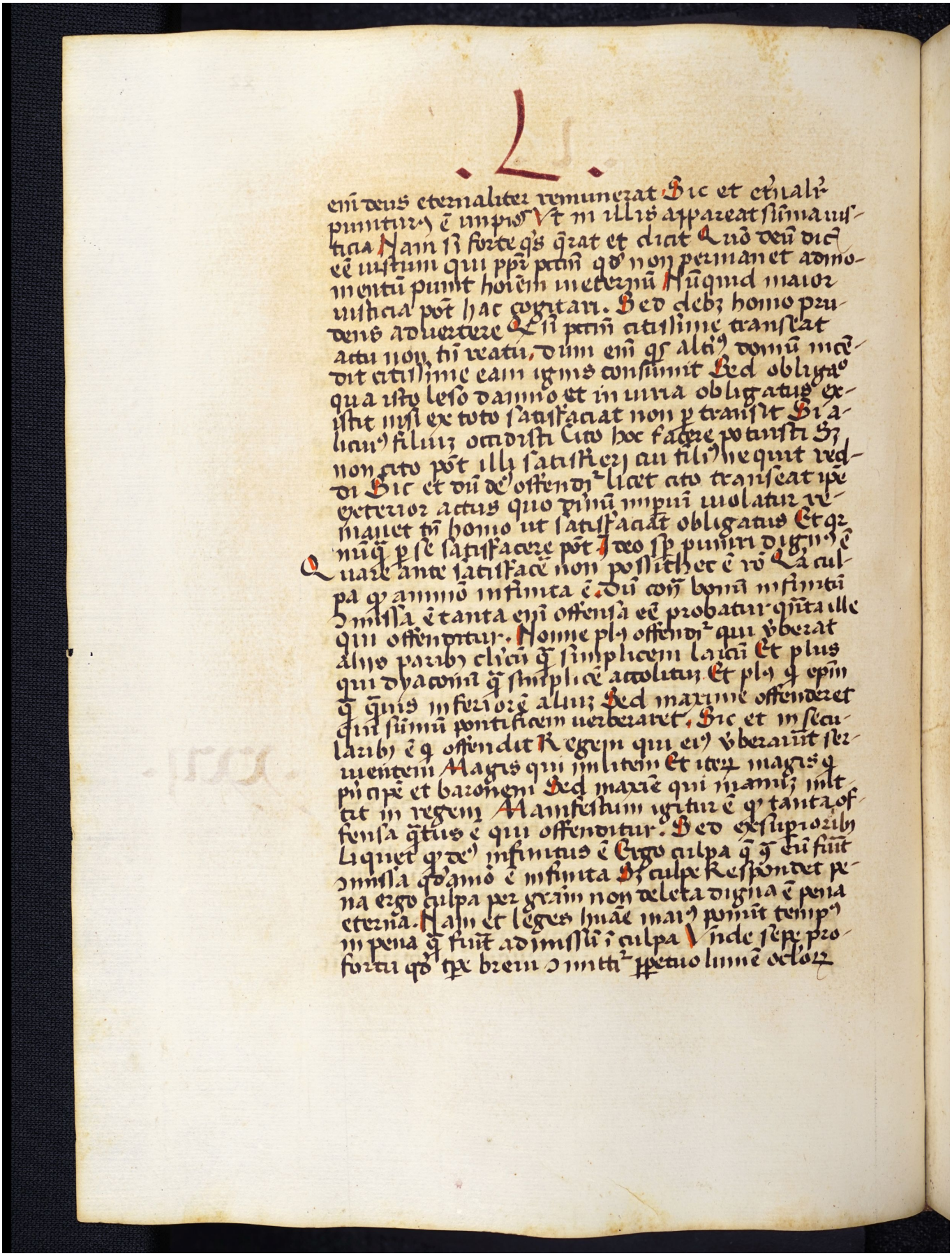

eni deus eternaliter remunerat. Sic et etiam
punitur ē impio. Vt in illis appareat summa iusti-
tia. Nam si forte q's q̄rat et dicat Quō deus dic
ē iustum qui ppī pcāi q̄ non permanet admo-
mentū punit hoīem in eternū. Huīusmodi maior
iustitia' pōt hac cogitari. Sed debz homo pru-
dens advertere. Et si pcāi citissime transit
actu non tī reatu. Dum enī qs alī' domū mē-
dit citissime eam ignis consumit. Sed obligat'
qua isto leso damno et in unia obligatus ex-
istit nisi ex toto satisfaciat non p transit. Si a-
liqu' filiuz occidisti Ciro hoc facere potuisti. Sz
non ciro pōt illi satisfiery an filio' ne quit red-
di. Sic et dū de' offendi' licet cito transeat ipe
exterior actus quo primū impuī violatur re-
maneat tī homo ut satisfaciat obligatus. Et qz
nūq̄ p se satisfacere pōt. Ideo sp punitur dignū ē
Quare ante satisfacē non possit ther ē iō. La cul-
pa q' ammō infinita ē. Dū cōs bonā infinitī
ommissa ē tanta eni offensa ē probatur. qsita ille
qui offenditur. Nonne plz offendi' qui ūberat
alios parvis clicī q̄ simplicem laicī. Et plus
qui diaconū q̄ simplicē acolitū. Et plz q epm
q̄ ḡnis inferiorē alium. Sed maxime offenderet
qui summū pontificem verberaret. Sic et in secu-
laribz ē q offendit Regem qui eī ūberarīt ser-
vientem. Magis qui militem. Et iterū magis q
principē et baronem. Sed maxime qui manus imi-
tat in regem. Manifestum igitur ē q' tanta of-
fensa q̄tus ē qui offenditur. Sed ex superiorib
liquet q' de' infinitus ē. Ergo culpa q̄ q̄ ei fiūt
ommissa quāmō ē infinita. Sz culpe respondet pe-
na ergo culpa per gratiam non deleta digna ē pena
eterna. Nam et leges humāe mai' punit temp'
in pena q̄ fiūt admissū i culpa. Vnde sēpe pro
forti qd tpe brevi ommitt' ppetuo limme declor